

De liederen, volksliederen, gebeden, kinderliedjes en songs zijn gealfabetiseerd op titel.

Ik geef zowel de IJslandse tekst als mijn Nederlandse vertaling.

Dit is de groep l-þ.

Lækurinn. Gísli Olafsson frá Eiríksstöðum	<i>De beek.</i>	
Ég er að horfa hugfanginn í hlýjum sumarblænum yfir litla lækinn minn sem líður fram hjá bænum.	<i>Ik ben gefascineerd aan het kijken In het warme zomerwindje Over mijn kleine beek Die vóór de boerderij langs gaat.</i>	
Ó, hve marga æskustund áður hér ég dvaldi , saklaust barn með létta lund, og leggina mína taldi !	<i>O, hoe veel jeugdige uren Bracht ik hier vroeger door, Een onschuldig kind met een licht gemoed En telde mijn schapebotten ¹!</i>	
Bæ ég lítinn byggði þar og blómum utan skreytti . Yfir tún og engjarnar oft ég læknum veitti .	<i>Ik bouwde daar een boerderij ... En ik versierde met bloemen aan de buitenkant. Voorbij het erf en de velden Verzorgde ik vaak de beek.</i>	
Nú er ekkert eins og fyr; á öllu sé ég muninn: löngu týndir leggirnir og litli bærinn hruninn.	<i>Nu is niets meer zoals vroeger; In alles zie ik herinneringen: De sinds lange tijd ontbrekende schapebotten. En de kleine vervallen boerderij.</i>	
Æska hverfur . Yndi dvín. Allt er líkt og draumur. Áfram líður æfin mín eins og lækjarstraumur.	<i>De jeugd verdwijnt. De blijdschap vermindert. Alles is als een droom. Voorwaarts glijdt mijn rijkdom Alsof het de stroom van de beek is.</i>	
Meðan æðum yljar blóð og andinn má sig hræra, skal ég syngja lítil ljóð læknum silfurtæra.	<i>Tussen de eenden warmt het bloed op, En de adem kan zich bewegen, Ik zal zingen een klein lied Voor de zilverheldere beek.</i>	
Þegar ég er uppgefinn og eytt er kröftum mínum, langar mig í síðsta sinn að sofna á bökkum þínum.	<i>Nu ik doodmoe ben En mijn krachten zijn verbruikt, Verlang ik voor de laatste keer Te slapen aan jouw oever.</i>	

¹ Schapebotten werden door de kinderen als speelgoed gebruikt.

² Schapebotten en schelpen (leggur og skel) werden als speelgoed gebruikt. Die botten fungeerden in het spel als de dieren van de boerderij. Kuitbeenbotten waren paarden, kaakbotten waren koeien, hoorns waren schapen en schelpen waren honden. De botten en schelpen werden bewaard in een völuskrín (juwelenkistje).

--	--	--

<p>Maístjarnan</p> <p>Halldór Laxness</p>	<p>De mei-ster (1 mei-lied)</p>
<p>Ó hve létt er þitt skóhljóð, ó hve lengi ég beið þín, það er vorhret á glugga, napur vindur sem hvín, en ég veit eina stjörnu, eina stjörnu sem skín, og nú loks ertu komin, þú ert komin til mín.</p>	<p><i>O, hoe licht is het geluid van jouw schoenen! O, hoe lang wachtte ik al op jou! Er is voorjaars sneeuw op het venster, een snijdend koude wind, die fluit. Maar ik weet een ster, een ster die schijnt, en nu tenslotte ben jij gekomen, jij bent naar mij toegekomen.</i></p>
<p>Það eru erfiðir tímar, það er atvinnupref, ég hef ekkert að bjóða, ekki ögn sem ég gef, nema von mína og líf mitt hvort ég vaki eða sef, þetta eitt sem þú gafst mér það er allt sem ég hef.</p>	<p><i>Het zijn moeilijke tijden, er is geruzie op het werk. Ik heb niets te bieden, niet een kleinigheid te geven, behalve mijn hoop en mijn leven of ik nu waak of slaap. Dat ene dat jij mij gaf, dat is alles wat ik heb.</i></p>
<p>En í kvöld lýkur vetri sérhvers vinnandi manns, og á morgun skín maísól, það er maísólin hans, það er maísólin okkar, okkar einingarbands, fyrir þér ber ég fána þessa framtíðarlands.</p>	<p><i>Maar vanavond komt er een einde aan de winter van iedere werkende man. En morgen schijnt een meizon! Het is zijn meizon! Het is onze meizon, die van onze eenheidsband. Voor jou draag ik de vlag van dit land van de toekomst.</i></p>

<p>Malakoff</p> <p><i>Lag / texti: Þjóðlag / Björn M. Ólsen</i></p>	<p><i>Malakoff</i></p> <p><i>De dokters in Reykjavík zijn opgetogen als ze horen dat Makaloff, een beruchte stadsdronkaard dood is. Zij willen sectie verrichten op zijn lichaam. Een van de dokters gaat naar een winkel om iemand te charteren om het dode lichaam naar het ziekenhuis te brengen. De man die hij aanspreekt, blijkt Makaloff zelf, gezond en wel. En hij zegt: 'Mijn lichaam is van mij, en trouwens ik ben geen boodschappenjongen van de dokters.</i></p>
<p>Viðlag Loff, Malakoff, Mala, lifir enn hann Malakoff þótt læknar vilji flensa‘ í Malakoff, koff, koff, þá lifir Malakoff, þá lifir Malakoff.</p> <p>Þó deyi aðrir dánumenn, loff, Malakoff, hann Þórður gamli þraukar enn. Viðlag Hann drekkur alltaf eins og svín, loff, Malakoff, og aldrei nema brennivín. Viðlag Það segja menn einn sunnudag, loff, Malakoff, að Þórður fullur fengi slag. Viðlag Hans lát barst út um allan bæ, loff, Malakoff, og læknar sögðu hæ hæ hæ. Viðlag Þeir vildu fá að flá hans lík, loff, Malakoff, því engin þeim er unun slík. Viðlag Þeir fóru að brýna busana, loff, Malakoff, og biðu upp á spítala. Viðlag Einn af þeim fór út í bæ, loff, Malakoff, að fá menn til að flytja hræ. Viðlag Hann gekk í búð að gömlum sið, loff, Malakoff, þar hímdu dónar diskinn við. Viðlag Þar laut einn fram á búðarborð, loff, Malakoff,</p>	<p><i>Refrein</i> <i>Lof, Malakoff, Mala, hij leeft nog, Malakoff.</i> <i>Ondanks dat de dokters de griep in Malakoff willen,</i> <i>Toch leeft Malakoff, toch leeft Malakoff.</i></p> <p><i>Hoewel ander Denen kunnen doodgaan,</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>De oude Þórður leeft nog.</i> <i>Refrein</i> <i>Hij drinkt nog altijd als een zwijn,</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>En niets anders dan brandewijn.</i> <i>Refrein</i> <i>Dan zegt men op een zondag,</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>Dat dronken Þórður een beroerte zou hebben gehad.</i> <i>Refrein</i> <i>Zijn dood verspreidde zich over de hele stad.</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>En de dokters zeiden: Ha, ha ha!</i> <i>Refrein</i> <i>Zij wilden zijn lijk om dat open te snijden</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>Omdat geen van hen zo'n plezier geeft.</i> <i>Refrein</i> <i>Zij gingen iedereen optrommelen,</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>En wachten hem op in het ziekenhuis.</i> <i>Refrein</i> <i>Een van hen ging de stad in,</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>Om mannen te zoeken om het lijk te transporteren.</i> <i>Refrein</i> <i>Hij ging naar een winkel volgens het oude geloof,</i> <i>Loff Malakoff,</i> <i>Daar hingen de zwervers rond het uithangbord.</i> <i>Refrein</i> <i>Daar boog eentje zich over het winkelbord,</i> <i>Loff Malakoff,</i></p>

<p>og mælti af vörum ekki orð. Viðlag Að honum læknir gengur greitt, loff, Malakoff, og leggur hönd á bakið breitt. Viðlag „Hann Þórður er dauður, það fór vel”, loff, Malakoff, „við kryfjum hann, þann húðarsel”. Viðlag „Ég góða borgun bítala”, loff, Malakoff, „ef berðu líkið á spítala”. Viðlag En dóninn leit á læknirinn, loff, Malakoff, og það var þá einmitt hann Þórður minn. Viðlag „Ég sjálfur á mitt eigið lík”, loff, Malakoff, „og síst er ég þín senditík”. Viðlag Til höggs hann reiddi og hélt um stút, loff, Malakoff, en læknir sneypur labbaði út. Viðlag Af þessu læknir læra má, loff, Malakoff, að kryfja aldrei kvikan ná. Viðlag Og brýndu‘ ei fyrri busann þinn, loff, Malakoff, en lík er komið í líkhús inn.</p> <p>Viðlag Loff, Malakoff, Mala, lifir enn hann Malakoff þótt læknar vilji flensa‘ í Malakoff, koff, koff, þá lifir Malakoff, þá lifir Malakoff.</p>	<p><i>En schreef geen woord over de winkelswaar. Refrein Een dokter gaat snel op hem af, Loff Malakoff, En legt zijn handen op de brede rug. Refrein Þórður is dood, dat ging goed, Loff Malakoff, Wij plegen sectie op hem, die magere zeehond. Refrein Ik betaal een goede som, Loff Malakoff, Als jij het lijk naar het hospitaal brengt. Refrein Maar de zwerver keek naar de dokter, Loff Malakoff, En dat was toen juist Þóður. Refrein Ikzelf bezit mijn eigen lijk, Loff Malakoff, En tenslotte ben ik jouw boodschapper. Refrein Hij gaf hem een klap en sloeg hem neer, Loff Malakoff, en de dokter, uitgescholden, wankelde naar buiten. Refrein Van deze dokter kan men leren, Loff Malakoff, Dat je nooit sectie pleegt om een levende man. Refrein Ik betaal een goede som, Loff Malakoff, Als jij het lijk naar het hospitaal brengt.</i></p> <p><i>Refrein Lof, Malakoff, Mala, hij leeft nog, Malakoff. Ondanks dat de dokters de griep in Malakoff willen, Toch leeft Malakoff, toch leeft Malakoff.</i></p>
---	---

<p>Nú hnígur sól <i>Dimitri Bortniansky</i></p>	<p><i>Nu gaat de zon onder</i></p>
<p>Nú hnígur sól að sævarbarmi, sígur hóm á þreytta jörð. Nú blikar dög á blómahvarmi, blundar þögul fuglahjörð. Í hljóðrar nætur ástarörmum allir fá hvíld frá dagsins hörmum.</p>	<p><i>Nu gaat de zon onder aan de boezem van de zee, De schemering overwint op de vermoeide aarde. Nu glinstert de dauw rond de bloemenogen, Slaapt de zwijgzame vogelzwerm. In de stille nachten, arm aan liefde, Krijgen allen rust van het verdriet van de dag.</i></p>

<p>Nú legg ég augun aftur <i>Sveinbjörn Egilsson (1791-1852)</i></p>	<p><i>Ik sluit nu mijn ogen weer</i></p>
<p>Nú legg ég augun aftur, ó, Guð, þinn náðarkraftur mín veri vörn í nótt. Æ, virst mig að þér taka, mér yfir láttu vaka þinn engil, svo ég sofi rótt.</p>	<p><i>Nu sluit ik mijn ogen weer. O God, jouw goddelijke kracht zij mijn bescherming in de nacht. O, houd jij mij in het oog, laat jouw engel over mij waken, zodat ik rustig slaap.</i></p>

<p>Sofðu, unga ástin mín</p> <p>Jóhann Sigurjónsson (1880-1919)</p>	<p><i>Slaap, mijn kleine lief.</i></p> <p>Dit is waarschijnlijk het beroemdste kinderlied in het IJslands. Sigurjónsson schreef dit lied voor zijn toneelstuk over een echtpaar dat verbannen was en in de onherbergzame hooglanden leefde. De vrouw zong dit lied toen ze haar baby in een waterval wierp, zodat ze haar man op zijn vlucht voor de autoriteiten kon vergezellen.</p>
<p>Sofðu, unga ástin mín, - úti regnið grætur. Mamma geymir gullin þín, gamla leggi og vóluskrín². Við skulum ekki vaka um dimmar nætur.</p>	<p><i>Slaap, mijn kleine lief, - buiten huilt de regen. Mama past op jouw schatten, de oude botten en het kistje waar ze in liggen. Laten we niet wakker zijn in de donkere nacht.</i></p>
<p>Það er margt sem myrkrið veit, - minn er hugur þungur. Oft ég svarta sandinn leit svíða grænan engireit. Í jöklinum hljóða dauðadjúpar sprungur.</p>	<p><i>Er is veel dat de duisternis weet, - mijn gedachten zijn zwaarmoedig. Ik zag vaak hoe het zwarte zand de groene weilanden verschroeide. In de gletscher roepen de dodelijk diepe spleten.</i></p>
<p>Sofðu lengi, sofðu rótt, seint mun bezt að vakna. Mæðan kenna mun þér fljótt, meðan hallar degi skjótt, að mennirnir elska, missa, gráta og sakna.</p>	<p><i>Slaap lang, slaap rustig, het is het beste om laat wakker te worden. De ellende zal jou snel leren zodra de dag voorbij is, dat de mensen liefhebben, kwijt raken, huilen en missen.</i></p>

<p>Til eru fræ</p> <p><i>Erl. lag / Davíð Stefánsson</i></p>	<p><i>Er zijn zaadjes</i></p>
<p>Til eru fræ, sem fengu þennan dóm: Að falla í jörð, en verða aldrei blóm. Eins eru skip, sem aldrei landi ná, og iðgræn lönd, er sökkva í djúpin blá, og von sem hefir vængi sína misst, og varir, sem að aldrei geta kysst, og elskendur, sem aldrei geta mæst og aldrei geta sumir draumar ræst. Til eru ljóð, sem lifna og deyja í senn, og lítil börn, sem aldrei verðba menn.</p>	<p><i>Er zijn zaadjes die krijgen dat oordeel: Vallen in de aarde en nooit een bloem worden. Zoals er schepen zijn die nooit het land bereiken, En heldergroene (ei)landen, die wegzinken in het blauwe diep, En hoop die zijn vleugels is kwijtgeraakt, En lippen die nooit kunnen kussen, En geliefden die elkaar nooit kunnen ontmoeten, En sommige dromen kunnen nooit werkelijkheid worden. Er zijn liederen die leven en spoedig weer sterven, En kleine kinderen die nooit volwassen zullen worden.</i></p>

² Schapebotten en schelpen (leggur og skel) werden als speelgoed gebruikt. Die botten fungeerden in het spel als de dieren van de boerderij. Kuitbeenbotten waren paarden, kaakbotten waren koeien, hoorns waren schapen en schelpen waren honden. De botten en schelpen werden bewaard in een vóluskrín (*juwelenkistje*).

Vísur Vatnsenda-Rósu (Ragnheiður Gröndal)	<i>Verzen van Rosa van de Waterkant.</i>
[Byrjun] Augun þín, augun, steina Mitt, þitt, mitt Þú, hvað ég meina	<i>[intro]</i> <i>Jouw ogen, ogen, stenen,</i> <i>mijne, jouwe, mijne,</i> <i>jij, wat ik bedoel.</i>
[Vísa 1] Augun þín og augun mín Ó, þá fögru steina Mitt var þitt og þitt var mitt Þú veist hvað ég meina	<i>[strofe 1]</i> <i>Jouw ogen en mijn ogen.</i> <i>Oh, die mooie stenen!</i> <i>Het mijne was het jouwe en het jouwe was het mijne.</i> <i>Je weet wat ik bedoel.</i>
[Vísa 2] Langt er síðan sá ég hann Sannlega fríður var hann Allt sem prýða má einn mann Mest af lýðum bar hann	<i>[strofe 2]</i> <i>Het is lang geleden dat ik hem zag.</i> <i>Hij was werkelijk knap,</i> <i>alles wat een man kan sieren</i> <i>Het grootste deel van de mensen droeg hem op handen.</i>
[Vísa 3] Þig ég trega manna mest Mædda af tara flóði Ó, að við hefðum aldrei sést Elsku vinurinn góði	<i>[strofe 3]</i> <i>Van alle mannen treur ik het meest om jou,</i> <i>verdrietig door een vloed van tranen.</i> <i>Oh, als we elkaar maar nooit ontmoet hadden,</i> <i>geliefde goede vriend!</i>

Vögguljóð	<i>Wiegelied</i>
Yfir landið rökkurró rennur eins og móða, sofnar fuglafjöld í mó, fölnar loftið rjóða.	<i>Over het land stroomt de rust van de</i> <i>schemering als een rivier,</i> <i>de vele vogels slapen in het heideveld,</i> <i>de rozige avondlucht wordt bleek.</i>
Bundin er í báða skó, byrgir þokan hljóða, útsýnið um allan sjó, alla götuslóða.	<i>Onze beide schoenen zijn vastgebonden,</i> <i>de mist dekt alle geluid toe,</i> <i>het uitzicht over de hele zee,</i> <i>over waar je moet lopen op de wegen.</i>
Blunda , væna barn, í ró, blundaðu , elskan, góða.	<i>Slaap, lief kind, in vrede,</i> <i>slaap jij, liefste, heel goed.</i>

<p>Þegar þú sefur</p> <p>Lag og texti: Bjartmar Guðlaugsson</p>	<p><i>Als jij slaapt.</i></p>
<p>Þegar þú sefur segja draumar þínir frá því sem enginn heyra má. Þegar þú sefur ríkir vetrarnóttin blá kólnar ást sem enginn á.</p>	<p><i>Als jij slaapt spreken jouw dromen omdat niemand die mag horen. Als jij slaapt heerst de blauwe winternacht wordt de liefde koud die niemand heeft.</i></p>
<p>En þú veist að er þú vakir þá villist draumur þinn veglaus verður ástin enn um sinn. Þá bornar eru upp sakir sem herða hugann þinn og lífið slær þig saklausa á kinn.</p>	<p><i>Maar je weet dat als je wakker wordt dan verdwaalt je droom en je liefde wordt weer opnieuw uitzichtloos. Dan komen de beschuldigingen naar boven die je gedachten versnellen en het leven slaat je onschuldig op je wang.</i></p>
<p>Þegar þú sefur grætur sálin týnda þrá sem veslast upp og líður burt. Þegar þú sefur segja draumar þínir frá því sem enginn heyra má.</p>	<p><i>Als jij slaapt huilt de ziel haar verdwaalde verlangen die wegwijnt en vertrekt. Als jij slaapt spreken jouw dromen omdat niemand die mag horen.</i></p>
<p>En þú veist að er þú vakir þá villist draumur þinn veglaus verður ástin enn um sinn. Þá bornar eru upp sakir sem herða hugann þinn og lífið slær þig saklausa á kinn.</p>	<p><i>Maar je weet dat als je wakker wordt dan verdwaalt je droom en je liefde wordt weer opnieuw uitzichtloos. Dan komen de beschuldigingen naar boven die je gedachten versnellen en het leven slaat je onschuldig op je wang.</i></p>